

Kościół Opatrzności Bożej w Wilnie(cz. 4)

pl.delfi.lt /kultura/kultura/kosciol-opatrznosci-bozej-w-wilnie.d

Dariusz Lewicki,

pl.delfi.lt

sobota, 12 październik 2013 r. 03:40

Kościół Opatrzności Bożej w Wilnie

© Autoriaus nuotr.

Na początku XX w. kościół Opatrzności Bożej był budowany nie jako kościół parafii (w owym czasie jednej z największej Najświętszego Serca Jezusowego, ale jako kaplica parafialna dla domu dziecka, ulokowanego przy ulicy Dobrej Rady (lit. Gerosios Vilties). Twórcą projektu był litewski inżynier i architekt niemieckiego pochodzenia August Klein, jednak kościół zbudował i nowe wnętrze zaprojektował Eduard Rouba.

W dniu 22 października 1913 r., wobec licznie zgromadzonego duchowieństwa i wiernych, ks. prałat Jan Hanusowicz poświęcił kaplicę Opatrzności Bożej i przemówił do wiernych, wyjaśniając znaczenie obrzędu poświęcenia oraz obowiązki poszanowania świątyń. W czasie uroczystej sumy ks. prałat Jan Kurczewski rozwinął dzieje miłosierdzia chrześcijańskiego, wychodzącego z miłości Serca Jezusowego. Kościół zbudowany w stylu neogotyckim, w kształcie prostopadłościanu, z wieżyczkami, niższą i wyższą apsydą, jednonawowy. Po 1925 r. kościół należał do mnichów salezjanów, którzy przybyli do Wilna 15 sierpnia 1924 r.

Autorka książki „Wilno miasto sercu najbliższe” Maria Znamierowska-Prüfferowa w taki oto sposób dzieli się swoimi impresjami z 17 grudnia 1944 r.: „...I ten biedny kościół, zaprojektowany przez Wiwulskiego [błąd autorki – D. L.], ma w sobie jakiś zabłąkany urok. Stoi na wzgórzu posiekany przez kule, jest smukły i zdaje się posiadać pewne elementy ruchu. A wnętrze przypomina mi jakąś banalną, dziecięcą słodczą przepojoną szopkę, w której wszystko wykonane jest z papieru i tektury, a przy tym jest czyste, kolorowe i świeże i wzrusza swą naiwną treścią. Kościół ten ma wewnętrzną galeryjkę, stanowiącą jakby dalszy ciąg małego szopkowego teatru. Kościół ten nie posiada własnej parafii, należy do kościoła Serca Jezusowego, czasem przychodzą tu ludzie z Ponar. Z kościelnego dziedzińca otwiera się szeroki widok na drogę do Trok, do Ponar, ku przestrzeniom pustynnym, rzadko zabudowanym biednymi domkami, a ku wschodowi widnieją budynki szpitala na Wilczej Łapie”.

Po okupacji Litwy i Polski przez Sowieców, w 1948 r. kościół przekazano Państwowemu Teatrowi Dramatycznemu i przerobiono na magazyn dekoracji. W 1961 r. został zwrócony wiernym, po czym znowu zaczęto w nim odprawiać nabożeństwa.

Gdy w 1964 r. władza komunistyczna postanowiła zamknąć nieukończony kościół Najświętszego Serca Jezusowego (architekt – Antoni Wiwulski), i przebudować go na Dom Kultury Budowlanych (lit. Statybininkų kultūros rūmai), część wyposażenia chrześcijańskiej świątyni, cudowną figurę Matki Bożej Królowej Świata oraz figurkę Pana Jezusa obejmującego strażaka przeniesiono do kościoła Opatrzności Bożej na Dobrej Radzie.

Niegdyś była kaplica Opatrzności Bożej w Wilnie stała się kościołem parafialnym parafii Najświętszego Serca Jezusowego, ale pozostała także jego uprzednia nazwa. Obecnie jest jedynym kościołem katolickim w starostwie Wilczej Łapy (lit. Vilkpėdė), nabożeństwa odbywają się codziennie w języku polskim i litewskim.

Na początku XXI w. ksiądz Gintaras Petronis z wielkim zapalem starał się robić postępowanie w odnawianiu kościoła Opatrzności Bożej i kaplicy w Ponarach, należącej teraz do niego. W tym roku, dzisiejszy proboszcz Valentinas Sziusza, wraz z dwoma pomocnikami: emerytą księdzem Kazimierzem Kindurysem oraz wikariuszem Powilasam Narijauskasem, zainicjowali fundamentalny remont kościoła. Licencję na remont świątyni wydał Departament Dziedzictwa Kulturowego podziału terytorialnego w Wilnie.

Świętowanie Jubileuszu 100-lecia kościoła odbędą się w tę niedzielę – 13 października.

W programie przewidywane: 11.00 – krótka konferencja przeprowadzona przez Dariusza Lewickiego, poświęcona historii parafii Serca Jezusowego kościoła Opatrzności Bożej na Dobrej Radzie (w jęz. polskim i litewskim). 11.40 – spotkanie i pozdrowienie biskupa. 12.00 – uroczysta Jubileuszowa Msza św., sprawowana przez J. E. biskupa Gintarasa Gruszasa (w jęz. polskim i litewskim). 14.00 – świąteczny koncert w sali imprez Stowarzyszenia Centrum Wilczej Łapy (Skroblu ul. 19).

Więcej informacji na stronie internetowej parafii w języku litewskim: www.gerojiviltis.lt (w najbliższych miesiącach jest planowane przetłumaczenie strony internetowej parafii przez Dariusza Lewickiego na język polski).

Wszelkie informacje opublikowane na DELFI zabrania się publikować na innych portalach internetowych, w mediach papierowych lub w inny sposób rozpowszechniać bez zgody DELFI. Jeśli zgoda DELFI zostanie uzyskana, trzeba obowiązkowo podać DELFI jako źródło.

